CONCERTRECENSIES

EEN PRETTIGE REIS DOOR HET HOOFD VAN LOUIS ARMSTRONG

JAZZNU · 20 MAART 2016

0 4 3.2K 2

Michael Varekamp.

Als je van jazz houdt en je wilt deze prachtige muziek doorgronden, dan kun je niet om Louis Armstrong heen. Dit geldt voor zowel de luisteraar als de uitvoerder: Armstrong heeft de trompet tot solo-instrument verheven en er gekoppeld aan zijn stem het begrip melodische improvisatie mee geïntroduceerd én ontwikkeld. De musicus die dit als geen ander heeft begrepen is de Nederlandse trompettist Michael Varekamp. Zijn liefde voor zijn legendarische Amerikaanse vakbroeder legde hij neer in de muziektheaterproductie 'Louis!', die JazzNu tijdens de première bezocht.

Louis! is een concert en voorstelling tegelijk die bestaat uit teksten, muziek en gefilmde beelden. De productie is te vergelijken met **Miles!**, waarvan Michael Varekamp de tournee net achter de rug heeft. Toen Miles Davis, nu Louis Armstrong. Een formule die gegarandeerd succes oplevert? Wellicht. Feit is dat **Louis!** een avond ongecompliceerd vermaak biedt, dat een groot publiek zal aanspreken. Waarschijnlijk niet al te zeer bevolkt door jazzliefhebbers, maar wel door bijvoorbeeld musicalfanaten die van deze voorstelling in elk geval aardig wat van de ontstaansgeschiedenis van jazzmuziek kunnen opsteken.

Michael Varekamp.

SLIMME VONDST

De opzet van **Louis!** is dat de inhoud zich afspeelt in het hoofd van Louis Armstrong. Dat is een slimme vondst, want door de kronkelige gedachtengang die hersens kunnen volgen, hoeven de makers geen rekening te houden met een bepaalde chronologische volgorde. En kunnen zij ongecompliceerd door het leven van de trompettist hiphoppen, plus een eigen kijk geven op het verloop van de jazzgeschiedenis. Dat gebeurt in **Louis!** dan ook volop. Het dient het gemak van het consumentisme, want je hoeft nu alleen maar lui achterover te leunen om hetgeen op het podium gebeurt, lekker bij je te laten binnenlopen.

Als de toeschouwers de zaal betreden, stappen zij een Amerikaanse kroeg binnen uit pakweg de jaren twintig van de vorige eeuw. Aan de linkerkant een barretje met flessen en glazen en een glunderende barkeeper, die listig verpakt ook de DJ is. In het midden wat musici – in aangepaste kledij, met vesten en hoeden: een drummer, contrabassist, pianist-organist, trompettist en een tenorsaxofonist, die loom blazend lijkt te mijmeren over het verloop der tijden. Vanuit deze opstelling begint de voorstelling zomaar.

Joy Wielkens en Michael Varekamp.

De trompettist is Michael Varekamp. Hij begint te vertellen over Louis Armstrong, die gaandeweg de voorstelling zijn grootste idool blijkt te zijn. Michael Varekamp heeft de hele wereld afgereisd om alles te weten te komen van de in 1971 gestorven jazzreus en heeft in diens huis in Queens, New York – het Louis Armstrong House Museum – zelfs op enkele van zijn trompetten gespeeld. Het is hartverwarmend hoe Varekamp zijn liefde voor Armstrong als een puber belijdt. Maar dan wel een puber die weet waarover hij het heeft. Zijn verhaal wisselt hij af met trompetspel dat is ingebed in het spel van de anderen: tenorsaxofonist Ben van den Dungen, slagwerker Erik Kooger, contrabassist Harry Emmery, pianist-organist Wiboud Burkens en vocaliste Joy Wielkens. De laatste vervult diverse rollen, die van moeder Mayann Armstrong, halfzus Beatrice en een van de vier echtgenotes van Louis. Maar vooral die van zangeres, die met haar krachtige stem de voorstelling het nodige cachet geeft.